

Fald de ydre Betingelser for en god Udvikling af den opvoksende Slægt er til Stede. Jeg anbefaler meget indtrængende at stemme imod denne Anmærkning.

Laust Jensen: Under Nr. 72 i Ændringsforslagslisten foreslaar Finansudvalget at stryge en Bevilling, der er opført paa Finanslovsforslaget, og som ogsaa blev vedtagen ved Finanslovens anden Behandling. Denne Bevilling er paa 1,300 Kr. aarlig som Tilskud til en Præst i Tørring, og under Nr. 73 foreslaar ligeledes Finansudvalget at stryge det paa Finanslovsforslaget opførte Beløb af 8,000 Kr. til en Præstebolig ogsaa i Tørring. Disse to Bevillinger høre altsaa sammen. Det har været mig en ubehagelig Overraskelse at se, at Finansudvalget til tredie Behandling af Finanslovsforslaget fremsætter enstemmigt Forslag, gaaende ud paa at stryge disse Bevillinger. De vare opførte af den højtærede Minister paa Finanslovsforslaget og begrundedes ret udførligt i Anmærkningerne, som ærede Medlemmer muligvis have stiftet Bekendtskab med. Mellem første og anden Behandling, hvor, om jeg forstaar Forholdet ret, den dyberegaaende detaljerede Behandling af Finanslovsforslaget foregaar, blev der i alt Fald ikke officielt rejst nogen Indvending mod disse Forslag, og Finanslovsforslaget blev vedtaget med disse to Bevillinger. Det er mig derfor en stor og ubehagelig Overraskelse at se, at Finansudvalget nu har foreslaaet at stryge disse to Bevillinger, som forekomme mig at være særlig godt begrundede. Men det mærkelige i dette Forhold er for øvrigt, at det gaar slet ikke ud over den By, her nævnes, men det gaar ud over Nabopastoratet, thi disse Bevillinger hænge sammen med Spørgsmaalet om Omannektering af to forskellige Pastorater. De, som have læst de udførlige Anmærkninger, hvormed den højtærede Kultusminister ledsager disse Bevillinger —, det findes i Tillæg. ASp. 1043—46 —, ville have set, at det er en Sogneomlægning eller en Omannektering, som man vistnok kalder det med et finere Udtryk . . . (Zahle: Det er daarligere) . . . finere er det vel nok, men derfor kan det i og for sig godt være daarligere. Forholdet er det, at Forslaget om at opføre en Præstebolig i Tørring og ansætte en Præst der er i og for sig særlig godt begrundet, men for ikke at forøge den gejstlige Betygning, som findes i disse to Pastorater, tilsigter man nu at adskille to Sogne, der kaldes Linnerup og Hammer, og saa skal

Linnerup Præstebolig nedlægges, med andre Ord flyttes til Tørring. Disse Omannekteringsplaner have imidlertid fra den Tid, de fremkom, og til den Dag i Dag mødt stor Modstand i det ene Pastorat, som nu skal adskilles, men som ønsker at blive sammen, saaledes som det er nu. Den højtærede Ordfører nævned i Eftermiddag, at de Tal, han opererede med, og som findes opført i Anmærkningerne, formodentlig vare for gamle og formodentlig derfor heller ikke helt rigtige. Det er fuldstændig rigtigt. Et Par af dem er ikke en Gang opført som omtrentlige, hvad de burde have været, naar de afvige saa meget fra Virkeligheden, som Tilfældet er. Forholdet er det, at det lille Pastorats Indbyggerantal er en Del større, end der staar i Anmærkningerne; de to Tal, som opføres, nemlig henholdsvis 400 og 200 Indbyggere for de to smaa Sogne, ere endogsaa noget mindre, end Folketallet var i de Sogne ved Folketællingen i 1906, for slet ikke at tale om den Folketælling, der har fundet Sted for ganske kort Tid siden.

Jeg har ikke kunnet tiltræde dette Forslag om en Omannektering, bl. a. fordi jeg mener, at Begrundelsen for, at det lille Pastorat ikke skal blive ved at udgøre et Pastorat, i Øjeblikket ikke er tilstrækkelig, da Folketallet nu er det største, det nogen Sinde har været; og under Hensyn til den Modstand, Befolkningen har rejst mod disse Omannekteringsplaner, er jeg bestemt imod, at vi faa den Ordning, som det ærede Finansudvalg foreslaar. Men jeg indser godt, at som Sagen nu ligger, maa der finde en Ordning Sted af disse Forhold, som jeg ikke er i Stand til at give min Tilslutning. Det er jo en meget taknemmelig Opgave i disse Sparsommelighedens Tider at foreslaa at stryge Bevillinger, som man mener kunne spares, men jeg maa for mit Vedkommende beklage, at det ærede Finansudvalgs Sparsommelighedsteorier have valgt sig saa uheldige Objekter, som Tilfældet efter min Mening her er. Jeg maa derfor ogsaa beklage, at man her synes at ville forberede en Ordning, der, som ærede Medlemmer ogsaa ville se af Anmærkningerne, har vakt stor Modstand hos dem, som i Henhold til den nye Ordning ville miste et Gode, de i dette Øjeblik sidde inde med og have siddet inde med i Aarhundreder. Jeg vil ønske, at man fra Lovgivningsmagtens Side vil yde sin Medvirken til en Ordning af dette Forhold, som falder i Traad med de almindelige Bestræbelser, som synes at være